

Deborah Blum

Deborah Blum bi težko postala kaj drugega kot pisateljica o znanosti. Oče je bil navdušen entomolog, ki je delo pogosto prinašal domov, mama pa publicistka.

Rodila se je v mestecu Urbana, Illinois 19. oktobra 1954, oba starša sta bila takrat še študenta. Ko je oče dobil službo na tamkajšnji univerzi se je družina preselila v Louisiana. Deborah in njene tri sestre so imele za hišne ljubljene kače, vzgajale so paglavce in zbirale metulje. Družina je hodila na pustolovska potovanja, na katerih so iskali žuželke v Kostariki, Portoriku, Angliji in Kanadi, dekleta pa so pomagala očetu pri njegovih raziskavah.

Sprva je želela postati znanstvenica in se leta 1972 vpisala na študij kemije na **Florida State University**. Še danes je prepričana, da je kemija izjemno lepa znanost, a je ugotovila, da laboratorij ni pravi prostor za raztresene nerode. Zato se je prepisala na **University of Georgia**, kjer je leta 1976 diplomirala iz novinarstva, političnih ved in antropologije. Sprva je delala kot novinarka za več manjših časopisov, a je kmalu odkrila, da želi pisati o znanosti. Zato je službo pustila in se vpisala še na študij pisanja o znanosti na **University of Wisconsin-Madison**.

Leta 1984 je začela pisati o znanosti za **Sacramento Bee**, kjer je ostala 13 let in pisala o ledenikih na Aljaski, vulkanih na Havajih, tragični eksploziji na vesoljskem plovilu Challenger, globalnih klimatskih spremembah, njeno najbolj vplivno delo pa je bil niz člankov o etičnih vprašanjih povezanih s poskusi na primatih z naslovom **The Monkey Wars**, ki ji je prinesel Pulitzerjevo nagrado.

Članki so postali izhodišče za knjigo z enakim naslovom, ki je izšla leta 1994. Začela je ceniti način, na katerega knjiga omogoča piscu najti poglobljene odgovore na zapletena vprašanja in že leta 1997 je objavila knjigo o razlikah med spoloma z naslovom **Sex on the Brain**. Iste leta se je vrnila na University of Wisconsin kot profesorica novinarstva in tam ostala 18 let. V tem času je pisala med drugim za **New York Times**, **Wall Street Journal**, **Los Angeles Times**, **Slate**, **Time**, **Scientific American**, **Nature** in **New Scientist**, bila pa je tudi sourednica priljubljenega priročnika za pisanje o znanosti, **A Field Guide for Science Writers**.

Sčasoma se je posvetila knjigam, v katerih se je osredotočila na določene zgodovinske motive, da bi pokazala, kako znanost deluje. Zanimalo jo je, kako lahko nove znanstvene ideje spremenijo človeško kulturo. Prva taka knjiga **Love at Goon Park** je izšla leta 2002 in se uvrstila med finaliste za nagrado časnika **Los Angeles Times**. Gre za biografijo psihologa Harryja F. Harlowa, hkrati pa tudi za biografijo intelektualne ideje - ideje, da je ljubezen dejansko pomembna.

Naslednja knjiga **Ghost Hunters: William James and the Search for Scientific Proof of Life After Death** iz leta 2006 pripoveduje o skupini briljantnih znanstvenikov iz 19. stoletja, ki so bili pripravljene tvegati kariero, da bi raziskali idejo, da lahko mrtvi komunicirajo z živimi.

Njena zadnja knjiga **The Poisoner's Handbook** pa je zgodba dveh znanstvenih pionirjev, ki sta razkrivala umore. **Amazon je knjigo uvrstil na lestvico 100 najboljših knjig leta**. Trenutno piše knjigo o zastrupljeni hrani in prehranski politiki na začetku 20. stoletja.

Julija 2015 je postala direktorica programa za znanstveno novinarstvo na Massachusetts Institute of Technology, kjer je leta 2016 pomagala ustanoviti tudi novo znanstveno revijo **Undark**.